

עת"א 53126/01/18 - מוסטפה אגבאריה, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 53126-01-18 אגבאריה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר
מוסטפה אגבאריה, (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר.
2. מדינת ישראל.

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירה שהגיש העותר שהינו אסיר פלילי, שפוט למאסר לתקופה של 4 שנים, 3 חודשים ועוד 34 ימים בגין עבירות של גרימת מוות ברשלנות, הצתה, העלבת עובד ציבור ואי תשלום קנסות. מאסרו החל ב- 28/3/14 והוא צפוי להשתחרר ב- 31/7/18. זהו מאסרו החמישי. מסווג לקטגוריה א'. מוגדר כאסיר הפרדה ומוחזק באגף הפרדות בבית סוהר שיטה החל מיום 25/2/18. לאחר שימוע שנערך לו ביום 11/3/18 נמצא שאין עוד מקום להחזקתו בתנאי הפרדה ויש לשלבו בחזרה באגף שמור וההפרדה הוארכה ב-7 ימים, כך שהוא היה אמור לסיים את ההפרדה שלו ביום 18.3.18 ולחזור לאגף שמור בבית סוהר שיטה.

בעתירה עצמה טען העותר כי הוחזק בבידוד ללא סיבה, כי הוחזק בחדר שיש לו פתח של חלון ולא מורכב בו חלון ולכן קור נכנס לחדר, כי הוחזק בלי זכויות ובלי תנאים, כי כאשר הוא שואל עד מתי יהיה בבידוד אף אחד לא משיב לו וכי הוא מבקש להוציאו מבידוד. במהלך הדיון שהתקיים בפני טען העותר כי מעבירים אותו מבידוד לבידוד ללא קיום שימוע ובלי סיבה. מאידך, טוען העותר כי הסוהרים גורמים לכך שייפגש עם אסירים עמם הוא מסוכסך ומשחקים בחייו. העותר מבקש להעבירו לתא הפרדה נקי בקישון, תא עם חלון, או לכלא אחר שבו אין אפשרות לסיכון ע"י אסירים אחרים.

המשיבים טוענים כי ביום 18.3.18 אמורה להסתיים ההפרדה של העותר, כי נערך לו שימוע ונמצא שאין עוד מקום להפרדתו ויש לשלבו בחזרה באגף שמור ואם יסרב יש לטפל בו במישור משמעותי. נטען כי מיום 29/11/17, לאחר שעבר לבית סוהר כרמל, הועבר העותר לאגף בידוד והוחזק בתנאי הפרדה. הפרדתו הוארכה מעת לעת בהתאם לפקודה, נערכו שימועים בהתאם וההפרדה הייתה מחויבת המציאות לאור התנהגות שלילית רבה ומסוכנות הנובעת

ממנו. לביהמ"ש הוצג מידע מודיעיני ודו"ח מסוכסכים של העותר. לאחר שנמצא כי בעת הזו אין מניעה מודיעינית לשלבו באגף שמור בבית סוהר שיטה, כך הוחלט.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטות המשיבים שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

בכל הנוגע לעתירה העוסקת בבית הסוהר שאליו הועבר העותר כבר נקבע בפסיקה כי אין לאסיר זכות מוקנית להחליט באיזה בית סוהר הוא ישהה. ההחלטה באיזה בית סוהר יוחזק האסיר הינה החלטה הנתונה לשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים בשירות בתי הסוהר. ראו:

רע"ב 2422/11 **מעתס מוקדי נ' מדינת ישראל**, החלטה מיום 12.5.11;

רע"ב 829/11 **סאלם נ' שירות בתי הסוהר**, החלטה מיום 13.3.11;

רע"ב 8535/99 **אלג'רושי נ' שירות בתי הסוהר**, החלטה מיום 18.2.2000.

"זכות היסוד הנשללת מאדם על ידי עצם המאסר או המעצר הינה הגבלת חופש התנועה ובכלל זה מאפשרת לשב"ס לקבוע את המקום בו האסיר יוחזק" (רע"ב 7905/07 פלוני נ' נציב שירות בתי הסוהר, החלטה מיום 20.2.2008 ו רע"ב 2422/11 הנ"ל).

בהחלטתו היכן לשבץ אסירים מוסמך שירות בתי הסוהר לשיקול שיקולים כלל-מערכתיים, לרבות סיווג שונה של מתקני הכליאה ושיקולים פרטניים הנוגעים לעניינו של אסיר מסוים. ראו:

רע"ב 2422/11 הנ"ל;

רע"ב 3097/07 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר**, החלטה מיום 7.12.2008.

בית המשפט לא יטה להתערב בהפעלת שיקולים אלה, אלא במקרה של חריגה ממתחם הסבירות. ראו:

רע"ב 2422/11 הנ"ל.

בעניינינו ההחלטה בנוגע להחזקתו של העותר בבית סוהר שיטה התבססה על שיקולים ענייניים הנוגעים לזהותו של העותר ולמידע מודיעיני שנמסר לבית המשפט. אינני סבור כי השיקולים שנשקלו בעניינו של העותר הינם שיקולים זרים או בלתי סבירים, כי אם מדובר בשיקולים הנוגעים לזהותו של העותר ולמידע המודיעיני שנמסר לבית המשפט ואשר אותו לא ניתן לפרט במסגרת החלטה זו. סבורני כי בנסיבות אלה ההחלטה ניתנה בהתאם לדין ולנהלים ולא נפל בה פגם המצדיק התערבות. כן סבורני כי המשיב פעל בעניין זה בהתאם לחובתו לשמור על הסדר הציבורי בבתי הסוהר ועל

שלום הציבור (ראו: רע"ב 2422/11 הנ"ל).

יצוין לעניין זה כי לעותר סכסוכים רבים, בין היתר גם בבית מעצר קישון, אליו הוא מבקש לעבור ולא מצאתי בסיס לטענותיו כי המשיבים מסכנים את חייו או פוגעים בזכויותיו.

על כן, לאור המפורט לעיל, אין מקום להתערב בהחלטת שב"ס בעניינו של העותר, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות. יצוין גם כי מהחומר שהוצג לפני עולה כי היה צורך בהחזקה בנפרד, גם אם זו פגעה בעותר והקשתה עליו. נראה גם כי המשיבים פעלו בהתאם לצורך לצמצם את הפגיעה למידה ההכרחית בלבד ולבחון תדיר את קיומן של חלופות אחרות להפרדה ולכן הוחלט להפסיק את ההפרדה לאחרונה. יצוין כי לעיתים הפרדה כזו היא הכרחית, נוכח הצורך להגן על האסיר עצמו, על אסירים אחרים ועל התנהלותו התקינה של בית הסוהר [ראו: רע"ב 2635/13 אסי אבוטבול נ' מדינת ישראל (5.6.2013)].

כאמור, בעניינינו, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוצג לעיוני, אינני סבור כי נפל פגם בהחלטת המשיבים או בהתנהלותם בעניינו של העותר. אשר על כן, לאור המפורט לעיל, העתירה נדחית.

בכל הנוגע לטענות העותר בדבר רמת התחזוקה של תאי הכליאה בבתי הכלא בהם שהה - טענות אלו יועברו לבחינה אצל מערך ביקורת הפנים של שב"ס וגורמי התברואה המוסמכים.

בכל הנוגע לבקשתו החדשה של העותר לעבור לכלא אחר בדרום הארץ - לא ידוע כי העותר פנה בעבר בעניין זה לוועדת העברות ארצית. בכל מקרה תועבר בקשתו, לאחר בדיקה שתערך בשיחה של האסיר עם העו"ס בכלא, לבחינת הגורמים המוסמכים לעניין זה בשב"ס.

המזכירות תעביר עותק למשיבים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ח, 20 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא